

Η μικρή ανέμελη συντροφιά καθόταν σταυροπόδι σε σχήμα κύκλου πάνω στην άμμο. Όχι αποκλειστικά νεανική, όχι απαραίτητα χαρωπή. Στην παραλία εκείνη του Λυβικού η νύχτα □ κυλούσε δροσερή και μαγική.

Στα πρόσωπα η έξαψη του Αυγούστου. Το καλοκαίρι ετοιμάζεται να φύγει αλλά πάλιδιστάζει. Το σώμα του είναι ξαπλωμένο νωχελικά λίγο πιο πέρα με τις πατούσες να τις γλύφει το κύμα. Όλοι θέλαμε να ρουφήξουμε τις τελευταίες ματιές του έτσι όπως μας τις σερβίρει στο φεύγα του ο Αύγουστος. Η αιώνια λιακάδα του ελληνικού μυαλού. Η αιώνια αφοσίωση στο ελληνικό φως.

Η σελήνη τώρα καλύπτει με λειωμένο ασήμι τη θάλασσα, καθώς και τους πόνους και τα βάσανα των ανθρώπων. Ο άνεμος αναρριπίζει τη θάλασσα του Λυβικού κι εκείνη μετακυλεί την αγαλλίασή της στα ψάρια, στους γλάρους και στους τυχερούς θνητούς εδώ σε τούτη την ακτή του Λυβικού που σχεδόν μαντεύεις τα δελφίνια που κολυμπούν λίγα μέτρα πιο πέρα.

-Βουλιάζομε αργά και σταθερά.... σχεδόν ερωτικά. Παρακολουθούμε με φρίκη τον αργό θάνατο της μεσαιας τάξης. Βουλιάζομε χωρίς απότομες διακυμάνσεις, όλοι μαζί, με ψυχραιμία, ατάραχοι, παρατήρησε ο Θωμάς αφού κανένας άλλος δεν μιλούσε.

-Ο δρόμος για τον Παράδεισο είναι μακρύς. Πιο μακρύς απ' ότι είχαμε ποτέ φανταστεί, είπα κι εγώ , κι έμοιαζαν τα λόγια μου με χρησμό της Πυθίας.

Δεν μ' ενδιαφέρει τι λένε οι αγορές και οι οίκοι αξιολόγησης. Δεν μ' ενδιαφέρει τι λένε οι μάνατζερς και οι διαχειριστές κεφαλαίων. Εγώ λέω ότι χρειαζόμαστε μία ευρύτερη πολιτική πολιτισμού που πέρα από την αδιαμφισβήτητη διαχείριση της πολιτισμικής κληρονομιάς μας, θα συμβάλει στο σήμερα της πολιτισμικής ταυτότητάς μας, στο κτίσιμο μιας σύγχρονης κουλτούρας και θα έχει ως αφετηρία την παιδεία.

□ Μια παιδεία που δεν θα κυνηγά μόνο τις επιδόσεις για να κάνει τους νέους μας ανταγωνιστικούς σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία, αλλά θα διαχέει μια ευρύτερη αξιακή κουλτούρα σε όλο και πιο πολλούς, με όλο και περισσότερα περιεχόμενα και μέσα. □ Μια παιδεία που δεν θα παρέχεται μόνο από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, αλλά από τους ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών, τον οιοδήποτε διαμορφωτή της κοινής γνώμης, από τον πολιτικό και τον κριτικό αναλυτή μέχρι τα νέα κοινωνικά κινήματα και τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς.

Σώπασα. Μια ξαφνική ριπή του ανέμου έκανε τη θάλασσα – κι εμάς μαζί να ριγήσομε και να προσγειωθούμε στην Ελληνική πραγματικότητα. Σίγουρα τα πράγματα σ' αυτή τη χώρα δεν ήσαν ποτέ απλά!

Η σελήνη, εκείνη τη στιγμή πήρε ν' ανατέλλει στον ορίζοντα παθιασμένη, φλεγόμενη.

-Ας είμαστε προσγειωμένοι στην πραγματικότητα. Η ωραιοποίηση και η ονειροπόληση είναι τα αιώνια μειονεκτήματα της φυλής, της φύσης του Έλληνα. Παράδειμα: Τι θα γίνει με τα «λαμόγια»; Βρίθει από αυτό το είδος η επικράτεια!

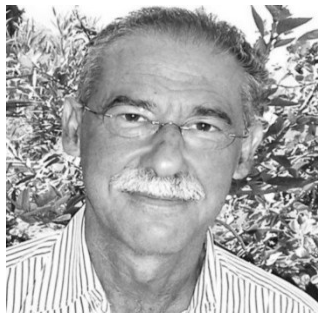
-Η λέξη "λαμόγιο" δε νομίζω να έχει ισοδύναμο σε καμία γλώσσα του κόσμου, είπε ο Γιώργος. Εκφράζει αυτόν που τα καταφέρνει να επιπλεύσει με πλάγια μέσα και την ελάχιστη δυνατή προσπάθεια.

-Εμείς όμως επιβάλλεται να ξαναγυρίζουμε συνεχώς στο «άνω θρώσκω» του

Αποχαιρετισμός στο Καλοκαίρι

Συντάχθηκε απο τον/την Μανώλης Καλλέργης
Σάββατο, 27 Αύγουστος 2011 15:16 -

ανθρώ που. Μακρύ, καυτό το καλοκαίρι κι όμως φεύγει. Και μαζί του φεύγει η ίδια η ζωή – που δεν θα ζήσουμ' άλλη.□□

□ Γράφει: ο Μανώλης Καλλέργης